

یان بود با سه هزار کسری از مبارزان روزگار و هفتاد قوی را چیان عظام و همه
 را بودند چون قطب نکار مردانگی پایی تهور و وقار استوار داشته در مقام خود آرام داشتند بعد
 بخطه که گرد و خوار و نشست علم سفیدی نظرها شاهد بخت مکان در آمد که با گروه این بوه در مرکز
 پستانه بر آن خبرت چیان معلوم شد که عبیده اللہ خان و کوچم خان آمد که با سپاه خاصه در قلب پستانه
 هادران او را کسی که فوج خود از تعاقب قزلباش بازگشته بخوبی فتح خواهیم بیگانه شد درین حال شاه
 بجا همبارزان موکب اقبال را که در آنکان توقف و اشتقدار خود نمود که مردانه واربر سران گردید
 اخشد کاپای علم سفید خان اشتبه پیر کام بازگشته و بجز تغی خوزیز وست بفتح حریش برند و پهنه
 بخوبی شد تا حاکم کارش نیز را خود متوجه دیگری شومندگانی فدا کی دار بجهرا کی خود غلبه پرسان گردند اندار و
 درین کان خونخوار تاخته سه هزار شمشیر صاحقه که در دریکیهار فرود آورده بهترین خمی زنداد او را گذاشت
 پرگیوی پر داشتند خنود افزیک که زیاده از خند و چون بودند از خبرات پی در پی تینهای الماس فعل
 فانهایان اکثر بجروح و ناتوان گشته فرسته دافعه نیاز داشتند قلب بزم برآمده از یکدیگر پاشیدند کوچم خان
 و عبیده خان چنان سراسمه شدند که بخوبی چاره نیافتد و سک حمله دلبرانه آن فداییان جان شارست
 بیان شکر پیشمار اتفاقاً سلاطینی و زنگی بعد از چنان فتحی خوبی پیشگستی یافته بکام و ناکام راه انزواهم بودند
 عبیده از تهد خان که فرسید وست یکی از قورچیان که بمنغفرش رسیده بود سامعاش قصوس یافته بین چشم
 گاه عبیده مشهور گشته با تفاوت کوچم خان بعده تشوش و تعجب از آن در طرح خونخوار جان بسلام است بردا
 بطرفة الیعت میشت هزاران فرقه بشعله شمشیر بر تماش و چهل نفر از علمای ماوازن نهر و تاث کشید که
 آورده بودند که در پایی علم چوبت فتح و نصرت ایشان دعا گشته چون پایشان خود را جمعت کردند گلی
 در پایی علک گشته شدند و بقیه استیف این جای عکس که بهراده جانی یک سلطان از تعاقب قزلباشی شد
 پیشکار شاد خواهی از دوی عبیده خان تصور کرد و لیست اراده دی یا چالیون خود را آمده بودند
 درین طبقه شمشیر علایان شدند جانی یک سلطان لحظه شبات قدم در آمده و آنها امراه را در پیشوند
 درین دری بخت لذت دویات از جنده خیز و خی که در از مسما تقدیر کشید قوع با فتنه قدری حال دنیا

مکری بسته کار از استیواکل هر دن آمد و روحی توجیه بولایت عجم او سود و شناوه والا جاهاد مبارزه ایان حسنه و
 نیاز برای احتراف و چو اند ب شکر و میان تعیین نموده و سیزهای نمایان کرد و هشتب و درون نخاع افغان را
 سوز و نمیگذرد اشتند هر روز جمعی بادرست آورده بقیل هیز سانپرند چنانچه اجلیس آن و قیاره ایان
 خود قدر هم هر دن نجی تو انتتدنها و آذوقه و علیفک اند و اینه آن دو آن دینه وجود شنقا گرفت غصی نه
 از فعدان نان یکسان بودند و رویان از استیواکی تبع شروع در نکارت شهر کردند اما از
 خبر کار کول چیزی بدرست در نمی آمد در عرض سه روز که سلطان سپاهان در شهر تبریز اقامست
 و شست چندین هزار اسب و استرازیلی قبی قی از قوت اقباله بچرا کهادند. هم شسته نمود سلطان سلیمان
 طبله تتجال که نفت احوال اتفاق عیش فرستاده بخود و مخبار ایان هر سر ایضا ایستاده بجهی زد
 ایام رو او باش تبریز دست بقیل و نخاع رود و میان ایان بر آورد و همه بخیر از نخاع همچو ایان ایام رو
 او باش شهر سر را و خدمه بخود نشناه جهاده بست از تھا قبیل از نداشته خسکان کنند صوره و دستبردی ای
 نمایان میکردند و قلعه غارض را که در مابین جبور سعد وارض رو به داشت بست قدر ایچیک که فتد و میان
 نمودند بخود و میمه و رعایایی آنچه معمولی غرض بیچ یاسما کردند و افع ایچ قا هر روز اخلاق طو خادم خوب نه
 نکارت نمیدند و خود و نهیروه همی اقبال ایکما خیلی میس و ماسیل ایماسته نوشی باود و یار کردند آذربیجان
 و تدقیقه از وفا نیش قلعه و قمع رویان فروگزد اشت نفرمودند و درین نیضت قریب بیست هزار کس رفته
 بیچ ایتمقاد نهاد ایان هیکل طفر سکر را وحدت پروردند خنایم مو فوره بدرست پیا و منصور اقبال از اجلی چیزی
 پیش کردند هر گز گومندند و پنجاه هزار کاوود و دیگر آنسا ایان قیاس باید نمود و مرتبه چهار هم که بخواهی
 ایشان را شاید گزی دارند ای ای دم عزم توجیه بایت عجم نمود و رایی جهان آزاده ایان متعلق اشت
 هنگام رخکت سپاه روم کنکر ایان مرز و بوکشیده بخان افغان عزم ای ایسته زرگوشانی بسرا و بند خسک
 ای ایشان را چهار گزه کرد و هر گزه هی را بسکر و گل کمی از امر ای عالم قدر بطری فرستاده
 هر گزه هی را که دارند ایشان ای ای دم نمود و مباربات نوش آیاد مخون خود نکارت
 هر گزه هی را که دارند ایشان ای ای دم نمود و مباربات نوش آیاد مخون خود نکارت

کردند از خود خواهد کار و ز اوی خال قابل پادشاه با پیغام هزار کس بصوبه و لایتیت چشم و استاد
خویی از افواج فاہر و ببر او را میخواز و میخوازد مقدیان شنا آناب مقاومت نمیباشد و توها را از دنی خبر نداشت
برای ایات نصرت آیات جست و فتح خلنه علیه دین خان او فریاد کرد یکم این خواصان حرکت آمده و زخم او را از
لسان خبر کرد او لاسه از استنبول بجهود آفریادیان نهضت نمود و شهر را بر جم اقتدار از خواصان
پنهان خورد توجه عراق شد و بجهیت ویک کوچ کنید و گندی آمدند پیغمبری اقبالی بی زوال حسون و خیری
پیش سپاه نصرت پیاوه گشته در سلطان اشیر بره خلیفه شاهزاده هاشم کسری و هم خلق بسیار از جنود را در پیش
در زیر پرف نامه از سورت سرمهلاک که شاهزاده خواجه کل از سور اوران اقوع گفتند قطع عجم

ویدم و میزارد مرده بی گور و گفن

باو خراز میانه برخواست که من

فرمودم ببلطفه ای از طرف حمی

کفتم که بیش این بهم شما فی را

نیمیان را میمال خامست در عراق نهاد بساعده نمود سال و یکی که نسنه احمدی و ارجمند و قدر
سلطان نوبت فتنی ایشان بدلیل بحکم شدید قدم پیامک عراق نهاد و ماوراء خری آمد با دشنه بجهیز
بری خوش بجهیز بطریق اشکار و میان و در حرکت آمدن خرچیان ایشان بظاهر شعار در عدو و دشنه
لذی سپاه خواند کار رسیده بخانه کرد و غالب آمدند سلطان سلیمان از غلبه جنود قزلباش از
یان آگاه گردید و آشفته شد و امر ای خود را سریش کرد که هرگاه از فوج مکملی قداول معلوم شد
و شاه قزلباش چون پر خاش خواند کرد و ازین شخصیت ترک مقابله و مقابله کرد و در خری
پنهان بجهیز بلکه نهیست بجانب درهم منقطع گردانید و مسکن از نصرت شعار بتواند او را
در سهان پادشاه کرد از امراء و پادشاهیان محترم میزد پوچشل رسیده جمی کشیده خیر طمعت
از یان گردید و مرتکه سووم با خواهی ایقاپ میزد برادران پادشاه ججا و که حقوق تربیت داشت
حقوق عصیان بدل ساخته شدند از قدر سهان کافر و اقا و می پادشاه شور افزایی و مانع خوار
سلطان سلیمان از زیر و در پیش از خود قدری ایقا و می و مسکنی کوئه شکری کوئه شکری
رسونه شکری و بصره بکار و می داشت و عراق خوب جمع آورد و مجاوب و خرازه ضرب کرد

مشهور اقبال ریں کہنے دیں
لعلہ انداخت کر اصلاح تحریر
دیکھتے دوستی مخی و مسماک و روستہ اربع و سعین و تسعہ سلطان
بعالم قاریت ر بیرون سلطان سلیمان صاحب تخت دیکھی گردید پر پر پر رہا کہ طرق

نمود و می تندید آن سه زدن از خان گردان بانشیشان نمیین ساخته خانه و داده چند پیش از آن
پیش سو سند نهایت فراوان بدبست سپاه کنید خواه انداده منظمه نموده بسیار نموده بسیار
بیورش اقبال سخونه و نکره هر چیز سیده هم در شردو رشته مان و بیرون نموده که روز بایت شاهزاده
دولت قاچاره گردید بعزم خود را اشکنی الیغارخ نموده از لبه های پیاره و نشیزه نموده همه
بولایت که حبستان در آمدند لفاف رضالت شعا بعضی بحال صعب المسابک پیاویده و بجهت
قلاع عجیب نگشته بجا به این سپاه اسلامی سب الامر با دشاده سپه انتشاره می چدیده بقره هاده
مشترکان آورده چندین هزار نفر بصره شیرازیان بنا نسب بسیار مصیره شاهزاده چند تا همان ولایت
نفتح گردیده خلک مسیحه فور بدبست سپاه منظمه آه کی اتفاق ای از دست ایام و از اتفاق
اخضر دعوای مساهمت می نموده بسیاری از نصارک در انجات خسوسیت بروزند غازیان اسلامی
از اطراف و جو اشیب بجهنم نموده بسیاری جهارت بز و ای خسنه با ای حصه بر برآورده نصاری از شاهزاده
آن حمال رسرا رسیده حیران شده انجاز دین را حکمت بایشان مسدود و ساخته را بگزیده
قوت نیزه داشتند بروان ایشان طوریه پیشیز و فسادهایان اسیر و دستگیر شدند و کلیسا ای که
بران قلعه ای بسیاری از بیهودگاریه داشت و عقایق در آن داشتند قایل بیشوده که چنان حنفیه از نوع
بسیار مکانه و قوی و داشته باشد المحاجن در میان قلعه های کور چوت کوهه ای و دیگر بارهای
کلیسا ایشان بچهار صفحه و سیع ملوا ای ترتیب داده جدار پیون و اندر وان آن ای صور ایشان چنان
بلند و لاچور دم صور گردانیده پیکر تی از طلاقی امر با جواہر ایهار بران تخت نصب نموده و قطعه
لعل قیمتی در خشان از چنین آن بکل جای ایشان داده بوده که جو هم یان صاحب قوف هر کیم را باید
شکر و ند و از در وان کلیسا ای عذر کور را هی در زنها بسته شکی و پارکی قریب و چمیمه و پیچاه در عالم
سماور شگفت خوار بریده در گوشکه نخنی علاج نهاده خود ایشان و ای اتفاق بدد وان
بمحبت است : ای و پو وند در راهی خواره ای صخنانه ای بیرون کلیسا یکه در طلاقه خواهد ران
مرتب ساخته بودند تراه جنت مکان بجاشای کلیسا ای عذر کور قدم بچه فرموده بدبست نهاده که شیشان

شکست عظیم خورد و این بیان اتفاقی برای این زمان در خود داشت که مکانی نباید خود را خواست
نمودند نه و دیگر کاری خود را آمدند این زمان و تسلیم شدن پیری خواهد داشت از این زمان
اردوی محلی و احتمالی آن قاعده بسیار گذشتند شهزاده کامیکار سعادت خورد و جمالی لیلی خود را که در
همان ایام از کنترل خود مقدمه بجهوده وجود نداود بودند و چنانی شخص بودند که خود را پرورش داشت
بختوار از امر اخواصی ملائمه از جان ندارد که مشغله ایشان بجز اعماق زمین و آسمان نمیباشد و خود را
از راه چوپان بولایی پیشان ده آفریده از آنها فردی نیست اغلب اهل ارض مرقوم فرم شد که در این زمان
فروشنده که صورت آن بین نجیح است که مرقوم میگردید سواد مکتب میدانسته باشد اما هیچ چیزی نداشته
که بخوبی مکان قطبی خود را داشته باشد از اینکی دلیل قدر دنیا و اخلاقی که شنیده و معرفی شده ایشان صورت
اختصاصی است با وجود قدرت بزرگ خود را فرته مثال از ظاهر شده بجای این خبر شنیده بتوان اینکی
که معلمگاهی و معلمگاهی اوصافات کمالی است نموده می آید که چه بخواهد اینجا بخواهد اینجا اشتمام
میطلبند خدا و بو راه اسرار گردیده بمحبت و اخلاص پر قلب بخون اصواتی بخوبی میگذرد
خوبی خود را اسرار خود را میگذرد که بوجهی مخصوصی داشت و که این مخصوصی بخوبی میگذرد
از توجه و چشمراهی شنیده بطبعی می چشیده آنکه از خود دیده دنیا و کشورش چیزی بخوبی نداند
نمودند غلطی نداشته باشند رسیده گذشت از این راه بزرگ گذشت چه بپریا و چه که سرمه چو و نسبت
گشون میباشد اقبال از پرسش اینه بال تیر عظیم است و اجلال در پیر ایست اینکه از حضرت علامه
کرد از این راهی دوست ملیمات گردید و محب و مصلحتی از مرادات است مصالات دنیا ایشان را
آخر قابل عرض نداشته شود ایشان ایشان تحالی بخون اجبار و مصلحتی ایشان دنیا ایشان دنیا ایشان
که ایشان را کان رسیده آن معلم شد و شنوت و مصدرا ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
و خدمتی ایشان
آن باید این راهی داشت و قریح باید از این فضیلی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
و این فضیلی ایشان ایشان

بی دین آن بعد کفر این پسر شیرآبدار آشیانه بدار الپوار فرستادند اقوس منگوپس کلیسا
 از سفرا و مخزن حس غفت جوش ریخته شده پوچون شیشه حیات گردیان درم شکسته و رای از
 دهلا را قلع نموده با دیگر اسباب تجلیات و اموال ایشیان را دران مخزن اسرار روزگار رفع آمد و
 عامله نقل نموده آن قلعه را در یک دیگر کوفته حصارش بزمین هموار شدند آنجام نظر و منصور بالکی
 در آن پیش از منصوره اطراف و اکنون آنواست را تخته از تسمه لوار صفات حاکم کاریل هرس برس
 در آمد خود را تنفس جواد کردند دران و ایافت اموال ایشیار و برده و اسیر بشیار و مواعشی و اخراجی
 خانه بار بخط امام در آمد و مخدان بخوبیت بخصوص مراجعت منعطف ساخته هر شیوه حمامه کرد
 شاهد و شاهزاده احمدی و شاهزاده بیان و شاهزاده بیان و قوع مصالحه فیما بین حضرت شاه جنت مکان و سلطان سلطان
 بجهاد و شفیعه لوار صفات والی کارنیل ایافت نصرت آیات در حرکت آمد و رانگاک آتش
 گرفته بسیاری از گرجیان بی ایمان باش شیوه رضا عقده کرد ارجمندان اسلام سوخته چند قلعه
 پاورد اور صفات با اکثری پاران اسیر و دستگیر شدند غنایم پیا نصیب پیا منصور گردیده از این
 زیاده از سی هزار اسیر پست جیوش در بارگوش در آمد سال آماده عانم اعتمان معاورت پیش
 اتفاق دادند بعد از چندی لوار صفات بیرونی پیا اسلام فتحیل گشته همورخان پیش گردید
 تمام رساناد خبر پس بود آخر امر در عهد سلطان محمد با دشنه توفیق الی شامل حال داشت و بد و لغت
 مشهود گشت اقتضه کاخ حضرت از پایتی خلوس بجا بود تا سی سال بسعادت و اقبال ترددات
 ملک داری پرداخته بعد از آن دار سلطنت تزوین را بجز شایی تخت بجا بود و متصرف
 افتخار کرد و در آنجا طبع دوچنانه عالی اندخته بیست سال زد و کمی از تزوین بسیج طرف حکم
 اراضی از اقصای مالک ہند و درونزیک بدر کام کیروان باشیش بحکم حستکن توهمات
 و سعادت بطنی بیش مردادات قاتل گشت بیمه طلب بدل و مرتب از چند سینه کار انجام
 همورخان بجا بود را دشنه بیان و دشنه از این سلطان ایسید و در کار

ش اجنبیت میگان و دارن خپر و زبر و بطری خاص چیزی طرح اند انجوی شنیده کمی طویل نه باشد اینکه موده
می آزستند و دران خل تجربت افزایی هم بد مر یکجا است شنیده اند اینها بازی نباشد اینکه بخت و کنیه
بسیر و شکار تخلفت زو ای طبع اقدس آن با او شاه عالی چی داده و نه بعد از قدرت زیر و شکار و در و زیست
چشم طالی طوکانه و طوی بزرگ آه اختر و راه خود چیزی نیست که بخت انجست انجست عین فرموده
بوزن باز جواهر و آج و کمر پر مرعن و آتشیه زنگاره اتنی ویر و می و زنگاره بخطابی و پیشی دلایل و پیش
از که جک و زرد و نگل خلقه داوودی و قندهایی چیزه داره ای و نهادی را بخواه و است باید و تی
قطار شهران کوہ پیکر و شیوه و خرگاه و تند و حیر و در بیرون اشنا همایش خود و خوار و دارایی
پنجه و خیام و کار خانه ای اسباب هر کار خانه و طبل و عالم و برآق و فخار خانه پیشنهای خود و خوار زیمانی پیش
و شما ایسته هست هیزه بازی پیش باشد تکلف فرموده و با امر و مقرر ران انجست بینند و بی خود و بی خواست
و افراد فرا خور حال در جست فرموده و از نمره امرا بی این خان ای اهل علم و نثار و شمشت شده بمنتهی سده
اجنبیت خانه ای آن سلسیه علیه انجست خاص از شاهزادگان که مکار سلطان مراد باشد و بده هزار کسر
از طوائف غزل پاش بسیار کرده گلی بجود اقی خان قاچار که از امر ای محترم ای ایلیق مزایده
شنا و علی سلطان افشار حاکم کریان و احمد سلطان شاه طوکار پیستان و سائر مردان سیمده لغزان
از قبور خان خاص شاهی پیش سفیدی کی پیش شده در وی و سار ای امرا بکوکت آنچه شده این فرمود
مقرر و اشتبه که این جماعت تا اور مازست باشند عکو و فران و بخانه حکم و فرانی صندوقی شست
خود و ایسته از فران پیایوش تخلص فور نزد و پیر خدمتی که ما میگردیده بیان و چنان و ای اتفاق ای این
ها از انجست مخصوص نگردید و خود شناید القصد آن با او شاه و الاجاه بعد سیر شهر تبریز و طوان
لطان الاولیائی شیخ صفت العلیه والدین سرمه و واعی بیا اور وده بیان قوی و ایل شیخ رویی توشه
ایمان شاهزاده کا میگار و امر کو خس اکه کوئی پیشسته و بقیه نیست حق تجربت
و مسواده . . . این دو دهان در آنکه درستی بیهوده ای ایلیق شرسته ای امر باید که ای ایلیق بیعی
و اشتبه تسلیطی افته سر سرکشان مالکه کابل و خونین بدخشان در پیش ای ای

این کهی من المبدع الال مقطع در طبی و قایع زمان دولت یا با یون نقل نموده مصالحه میگرد و مجلا و تصوره هر است
حمدی ویسی و سعادت آن بادشاد عالی چاودبار اسلطنت هرات رونق افزایش ده محمد خان شرف الدین علی
ایمیر زاده ای از اساتید و شاپرکه عالمیان سلطان محمد حیر زیر العجز ملائمه است فائزگشته برستوری که از شاه
پیشنه کانه ماسور بودند مقدار قیمه از وقاری غطیم و احترام آن بادشاه ججاوه فروگه اشست که بود نجده است لامعا
اقدایم برخود داشت که شهادت اتفاق رفته از ازور میرزا نیدم از انجما اجنبی به قزوین شخصیت فرموده پنجه که
در انجما بفراغت مساحت پرداختند از آنجما پسر ام خان نجده است اشرف فرستاده اطمینان نو ایش ملا معا
نمودند و این قطعه را در سکه نظر کشیده ارسال داشتند مقطع

نحوه ای اعجمیست تا متعارف عالی در تم	نحوه ای اعجمیست تا متعارف عالی در تم
روزگار سفلگردند نهایی جو فروش	روزگار سفلگردند نهایی جو فروش
علیعمر شیره است و عمری شیره بین کو و	علیعمر شیره است و عمری شیره بین کو و
انجها با سلامیان از مرکز مخلع کنند	انجها با سلامیان از مرکز مخلع کنند

بعد از صول میرام خان بیمه باقی سود بیش قشریت آورده بین این صورت ملاقات در اجرایی نموده
چون بیکه ذبحی و دوی گرد و نشکوه رسیده اند برای این گرامی شاهزاده هست مکان ببراد میرزا و سلام
باشی چنان زیر و سویدن بیکه قورچی باشی افسار و شاهزادی صوره اند و اقدر و سامه امرا و اکله
پست عیال هست افتاده متعاقب یکدیگر فوج فوج نوچ نوچ باشیان محظاهم و قورچیان گرام و احتفاظ خانه
طبقات خشمه آراستگی و پیراستگی تمام رسیده لوازم کورشات و اراده بتجویت بجا آورده چون
این کلاه پسراش شیاه رسیده از هر کمپ پیاو و شده بپیاوه قور و رآمدند شاهزاده هست مخان از خراوه خانه
دیر و ن فرموده بیهاست بسیار طیعت میگردند و با این بزرگان د

در کم کیان بآن بادشاه عالمیان ملاقات فرموده در سکم عالی قدر بجا آورد و قران سحد بین اینها
بیرون دست داد و دست داشتند اگر ذره بخراوه در آورده شد و پایکند یکر چون دود و دست پیکند

دوسته ای تفاوت داشتند و از جانهایی سخنان و لا و میر خیقت پیران طافرا گردیدند اقصی

زمینست بعد از چند سال که بیان آن و دو صاحب اجمال حرب و ممال از طرفیون شکلشی داشتند
جدال خواهد بود و بعد از وقوع مصالحه برخلاف قانون دادمانی کردیشی خواهد بود و ممال از طرفیون
میتوانستند اول سنا نمایند که از مقررات خاصی از باشندگان بودند بر سرمه مصالحته فرمیستند و بعد
بر قصر سنا نمایند که پادشاه حاکم عرش جسن است قاضی شنی گیر باشند کاری باشند که سک که باشد را نمایند
نمایند که این جمیع هفتاد و هشت نفر بودند با لحاظگری آندره تخت و هدایا از مردمیں از ایالت و کشور
نمایند و امشبیں فرنگ و فرانس ہر دویار آورده لذرا نمایند و در نسخ و تسعین و تسعاده خسرو پور
لراز خنگی سلسه خانی و مردباری و میوش عالمیان صالح اندیشیں بودند ملی افغانی بوجی باد
خوند کاریا کنوب صداقات اسلوب آمده متعاقب ایشان ایسا سبک نامی از معتبران خواهد کار
بدرگاه خلاک مدار رسیده بدر ایا و از مغارب قیصری به لظر شجر باریخ و خرمان روایی ملک کسری و دهم
در آورده از جمله بدر ایچم راس اسپ شنایی بدر خرمی بود که چرکیه بر سه از نیکنامی و خوبی
بود کیانی بیز دله باز پیمانی مرصع طلب و فقره و مظلما و چکما می زد بفت رویی و موافعی پا فصله هزار
عدد اشتیقی و فخاییں امشبی و اجناس علی پدر اقیاس بیست بجز خاصیت خسرو از جمیع آن خود را
بر عیشات خدام از شاهزادگان کرام و امراء خطاب و حکام تغور ملک توچیان و اعیان طواییت
فرانس علی انتقام ازهار عطای فرسوده بحسبت سلطان عطای او زکریه بیز کسری خرم خان کلخان و خندان
مارث و بخارا و سلطان ابوسعید خان والی خمر خان و ابوالحمد خان و چاچم خان سلطان اور گنج
از شجاع سلطان روم حصہ و الوئی فرمیستند بعد از فوت سلطان سلیمان کمپیش سلطان سیکم
ملک ملک قیصری و دو صاحب افسوس دیگر کشت و دست خسروی سبعین و تسعاده محاجه از این ایام
خشاست کامد بر سلطنت قزوین آمد و نامه عیشرن خان مختاری بر قزوین خساست پدر خزر نداده و تکفان
که در تمام ورق اتفاقاً تو ایمه مصالحه و استحکام بنیان پدر فرزندی خود و مادری
در سعادت و کیمی سلطنت مخصوصه ملک سقوی رفع فقره بود و در این
از پیش خسرویان بر اکتشاف شد و در شهر افتاد و فرمیستند از قلعه

توانی برخانشیده و سلطان افراخته کامیاب صورت و معنی لردینه از پاکستان و امر
 ان که پسر او مادره بودند روی توجه باستان فیض پاکستان شاهجهان مکان آورده
 بدرگاه و محله نزدیک شدن رکون السلطنت مخصوصاً صفوی دو گیر امرای عظام نزدیک
 همپرگاه پیغمبر ارشادی و آورده شناخته مکان پندر قدیم پیش آمده رسکم سلطانی کیانی آورده
 شمعات استفاق آمیزه که رهایی محبت داشتند پلکنور آورده بعد از ملاقاته و مکافاته کی
 لازم و کشت افود آورده با یکتاج سرکار او هر روز مهرگشت مادر خدمت اشرف بوشه
 زوکرم بوده سوای علو قدری و سوا کی انجبه در تقریبات از نقوش و جواہر مرصع آلات
 نشانه ای هر دیوار پاوده شد و انجبه در فحات نقش با وکلعت فرمودند پندر هزار توپان
 از چشمهای هر دیوار پاوده شد که سرکار امیریان نخستین و سعی بر این خود را کیانی نموده که
 اینکه سلطان سلیمان پیش کشید امیریان نخستین و سعی بر این خود را کیانی نموده که
 پیش از استفاده ای انجانب پس از اینکه زندگی داشت و از طبقه
 اش خوشبودیان پیش را از آن بصره ای و عاطل گردانیده شاهجهان سکان آشیانی لازم طبع
 داشت و در مردم فوراً افسوس کرد خاطر عاطران بوده بیان پدر و پسر فرع منازعه و خصوصی
 بوده همچنان اش عناد و جدال فروش اندیزین آنها خشن باطن خود را نگهداشته
 بوده همچنان اش عناد و جدال فروش اندیزین آنها خشن باطن خود را نگهداشته
 بوده همچنان اش عناد و جدال فروش اندیزین آنها خشن باطن خود را نگهداشته
 و اندیزه اندیزین صادری تایم کرد که سرخونه کار فرستاده از وکلکتاب طلب نموده و ای دلا
 بچگرد و محروم اد صورت مواضعه بعرض اشرف رسانیدند لاجرم بجز اعمال خود ناخود
 ای ای دلواهی دولت آن با دشاده کرد و دن اقتدار بیوی ارتفاع یافته و طاکر ایج اقبالش به
 از قدر بود که بادست ای دن اقتدار تبااط صورت دستی را با حضرت ای خاکام رسید از دن
 ای کشیده بخوبی شد و دن ای دن اقتدار تبااط صورت دستی را با حضرت ای خاکام رسید از دن

بقیر وزیری و اقبال گذرانید و رعیت ایسا که این غیر مستثنیه باشد شاید این پیوه و میوه را سلک ننماییم
 بلوچ و مر عدو در چایپوش سپاهی و رحیمت کنایه بیابد و اخراجت دین اثربوده باشد و این
 سلطنت را نظام و انتظام داده بود و نمود عده ای این مردمانی و بی اخلاقی و شایستگی نداشتند
 قدر و قانون بود و ایام زندگانی آن بانی میانی جهان بناز مقصود و پهار سال بیمه و دیست پذیری
 روز بود و هشت سال در زمان والد خود سلطنت خواهی سان کرد و پیچاوه سه سال بیمشش ماه
 و دیست و شصت روز سر بر لای ای نگات ای این بند بسیج خود را تطییق و قادش باز و می مله ای و
 باز و می شهد و قدس و مطلاگردانیدن گنبد و بیارک و باش سعادت آباد خوبین و همایت شهد و
 فحمدار بازار و سجدی که در سعادت آباد و بلده تبریز واقع است از وفاچی که در ایام فرمان و فریاد
 بیهوده آمد و یکی آنست که در شهور ایشان پیشون و پس از ایشان چشمی قلشنده ران بی صریپا و لوتیاران نگذشته
 لوتیاری پنگیانه بکار بروه در اسلام سو برق سلطان بیطرانور شاهزاده مکان در آمره در اینها
 عقیدت و حسن اخلاص بر احتقادی خود را منبعه طبیعت ای و داده است و دیست با احاطه کردند
 هر چند آنحضرت خواستند که پر اهل قاهره ایشان را ازین عقیده غاسد و باز آورد و جمع نگزینه
 پسرحد او را اطراف سانیدند و شجره ایشان شده که پادشاه دیش دار شتریعت پرورد و تعداد سیاستان
 لر و دید احتقاد در آمده تا سرکپیک را فراشان لفیر بخیاق کوفته بدیا بعد می خفرستند و ندویگران
 بجهان کلمات لاطائل زبان کشوده از این عقیده فاسد و جویخ نمیگردند تا چنان غراز قلندر ران
 پنگی چین چست میباشد پا فلتند و شیوه قام مناسب نمود که احوال استند و نمودن با و شاه مجده
 چاییون با و شاه ایثار اند و بیان از شاه چست مکان شاه طبقاً سپ و سوانح و امداد آن ایام ایضاً
 حسین چه عیت آن خسرو عالیه مقام لجه بدب قندهار از دری گاری تاریخ اقبال نامه جهانگیری که صدیعه شده شرایط
 سر سعید خان کی از تو ایچ معبره است فوکریز خاصه بیان گرد و میگویی از انجما رهوانی سیر هدی
 همیرا قادس بود و بآه قلعه او زیک توجه فرمودند و چون مكتوب بمحبت اسلوب آنحضرت ایشان
 مسید ایشان مرد و بغايت خوشبخت گردیدند و مقدم گردانی را غمبت خیر مترقب شناخته از ایشان

و این را به او بی ایستاده می سپرید و نزد سلطان سلیمان علی آقا نام داشت و همچو
 تو میر خواه کار و فرشته بخوبیست: شرفه فرستاده و دنگوار نه مرثیه حال
 حواله داده و در متن را داشته بود، پدرگشته بود: پادشاه این خوشبختی نژاد او را بکیه در
 سنه ۱۷۰۴ در اینجا به نسبت کارکنان قراصلماان کرد: این جیان ناکنفرانی: ترا باید بود و آن دنیه به این
 مشهد برای خود بعید اختریز فران و ولد عبدیه خان که با داشتاد بخارا بود خدا ای پروردی بجای
 رازه بر سرهاست: پادشاه سر بر فرال وقت مصیبر فرستاده اطهار صداقت و رفع مواد خصومت
 اسرائیل موده والحقیان خوارزم و او رئیخ خود را کشید: تاتا آمد و شد می نمودند و از جانب سلطان
 اخطاره دین علاجی و خود نظام شاهد و ای احمد بادر و ظلیله دو ای کوکنده و حیدر آباد و علی عارف شاه
 و ای عیا پر کرد عدوا می محبت و ولای خان این حیدر کرا نموده بود خود را شنیده ایه اطمینانی شمرد
 امکنی را بخواهی بخشدان آمد و اطمینان عقیدت و اندیش و اینکه در عالم ایشان خجالت اثنا عشری هنام
 و اتفاق بآن خضرت نوادمه می شود می نمودند و بحث و بدایا گذر ایند سلطان محمود دو ای بکرسید
 ای او ای کارم خادم الحجی خبسته بیام با تحقیق و بدایا فرستاده و از سلطان فرنگیه با داشتاد پرگلاب و با
 و لحقی کار دان با تحقیق و بدایا گذ و در پایه اسلام نظر کارها بخباره باب بصیرت و بنیش کمتر در آمد و
 آمد: اتمام ارادت و اخلاص موروثی نمود با داشتاد اسلام پناه جواب نامه اینها بحسب خود نظر
 بعضی اعمال می انت دین اسلام و عدم روایت شاید که از نصارای حرون صد و ریا فرسته خود نظر
 در زمان حلوس نواب سکندر رشان سلطان محمد با داشتاد مخصوص شده بدمیان خود شتافتند با محل
 روزبر و زنشوکت و جاه و جلال آن با داشتاد عالیچه ارتفاع آسمانی می یافت تا آنکه در شهور است
 بجهاد رستم است ایزد وی پیوسته اول در بورت شیر وانی که در میان باخچه حرم و دبو انجانه بور را
 گز و شنید: در زمان همیشیل همیزه انتقام شده مقدس کرد و در وضد خلد آسمانی رضوتیه در نون ساخته
 بجهاد اتفاق پایان دیدم شهر صفر که خاور روحش بجانب قدس پرواز نمود پایان دیدم شهر صفر برای تمام
 اینچی: بوقت تایخی از تاد از بیکت حسن احوال زمان دولتش تا پچاده و چهار سال سلطنت باشد

سلاطین و وزگاران کج خواقین نامدار امیری میں عزت ایشیا نصیر الدین محمد بن جعفر ایوب پادشاه میان ائمہ تھا

تغییرات امال نوشتاری دجه مقدار صور و جهود را نمود.

<p>دان جان گشت معلم رشیم ۵ دسته</p> <p>مشینه هر لادان خود سه هم درست</p>	<p>نژده ای پیکر حبیبا که خیر مقدمه می دست</p> <p>باشد آن و نزدک در فرم و صالحش یکدم</p>
--	---

آنقدر ام پی ملا و توجه آن باشد از فرشته احترام اغذیه عطری اشته بدر بکر سلیمان و خیرت شد
حاصل ولاست سبزه وار را از ابتدای عمل توئین کان بدان پیامت پنهانه هم جست نزدیک دارد و خود
وزیر خود را بعد آنچه فرستاده که مال و اجنبی و وجیه است و یو ای ای خیار را از ابتدای سال حالت
تصرف نمود و بپوشید که ظهر اثر و ضروریات خود را در پیشگویی از درین شان مذکو اینسان حصل
عمل نموده از مضمون مطابع تخلص خواهد. و پانصد کس از مردم حاشیه از زندگانی که در کارهای سب سب
او استر کاب ویرا ق دیگور آن داشته باشد لقین ناید که به سند پیش پادشاه، صاحب اقیان
رفته باشد راس اسپ بدو که از ورگاه معلن محس زین کاران بجهت اشته بخوبی از شد و آن
دیامت پیاده نیز از طوالی خود شمشش راس اسپ بدو آسود خوش نسب فوی خشکه ای ایق سوار
آن خوسوار مهر کرد و دولت و کامگاری بود و باشد انتخاب نموده وزیر ایان ایچه و می خوش باخته ایان
وزیر بفت وزیر ایک که لا ایق اسپان و سواری آن باشد ایچه باشد: پیاده ایان سپاهان بکوه
نها و پهرا سپه را بد و نفر مازم خود روانه گرداند و که خنجر خاصه شهر نیزه که از نواب که میباشد خنجر که
محومی علیین آشیانی آنرا اند برای ایشانه باشند نواب چایون مارسید. و بخوبی هر چیزی ای طیف بکمال ای بود
معده شیر طلا و کمر مرصع جست فتح و نصرت و شگون آن باشد ایکند آنکن فرستاده ایشانه بخواه
چهار صد ثوب بغل و هلس فرنگی و پیزدی مرسی گشت که بکصد و بیست یا بهتر بجهت فنا ای ای خدایت
حیث ملازمان. کاب طضر ایتساب آن کامیاب و قایچه بغل دو خاپه طلا بافت و نیز بکیزد که کسر
قاچین دوازده در عجی کوشکانی خوش فاش دوازده چادر قرمی سبز و سفید
خواست. بتو ایسره سما مند و دوز بخود ای شریه لذیذ سرمه ای نموده گانه ای سفید که بازست

ش اطهار مودود که تاسی روز در قزوین که پایی تخت ایشان بود تقاره شادمانی نو اخند و مکنون
در جواپ توشه است بدعا می تشریف خضور اعلیٰ با تخت و هر یا صحبه مقریان خاص از سال
، تنشیه داین بیت برخنوان منوب مرقوم بود چشم

اعمی اوج سعادت پدیده افتاد اگر راکذی به مقام ما فتد

و اطمینان شوق و شغف بیش از زیست نموده جلال غیرم و احترام حیای آورده بحکام و لایت و بلدان
فرماین مرقوم ساخته که در هر شهر و منزل که بکعب همایون نزول سعادت فرماید بحکام و اکابر
و ایل آن در با پیش رفت استقبال شناخته اواز فردست و مراشم پیش تقدیم برسانیده سعادت
قدست آنحضرت را شرف روز گار خود شناسند و مشوری که محمد خان توشه بودند بخوبیه و رسک
تکریز او روزما بر سلور العمل پل دولت در ایت گرد و حق شناسی و قدر دانی و مردمی
شاده عیوم نفیر زین مشور اقبال ظاهر است تقلیل ایشان شاهی که محمد خان حاکم هرات توشه
فرمان همایون شرف اتفاق یافت که ایالت پنهان شوکت و سکا شمس الایل اقبال محمد خان شرف الدین
او علی تکله لائی فرزند ارجمند ارشد و حاکم دارالسلطنت پرانت و میر دیوان بانواع اعطاف الطا
شاهی سفر از گشتہ پدید که رضوی واجب العرض نکرد بدینه لام حب کمال الدین شاه قلی بگ
پس از امارت پنهان تو ارسلان شاملو را به درگاه دولت پنهان و سعادت بود بتاریخ دوازدهم شصتم
رسیده بخدا این فرخند و آئین آن از آغاز تا انجام واضح و لایح شد و انچه در باب توجه نواب کلیسا
پیغمبر حاب پیور شید قیاب کوهر دیامی بادت ایشی و کامگاری دو حسین آرامی فرمانده بی جهانگرد
پیرالم افزای ایوان سلطنت و جلال سرو سران از جویار سعادت و اقبال شجره طیبیه گلشن شوکت
و غطرت شر و شجره خلافت و نصفت آن قیاب عالم تابعه گلک کامرانی بدر پنهان قدر اوج خلافت جهان
قد و د و قبلاً سلاطین عدالت آئین هست و بسی خواقین صاحب تکین شهر پاره عالی نسب تخته
باورش ادو الاحسب مک خدل گستری خان سکن در شان جمیعه عالیشان سیمان تخته این
ام لایل ای احمد دامت و لقمه هماندار خداوند تا جو تخت صاحقران عالم اقبال و بخت آنها

در مجلس عالی آن با او شاه گرامی کشید و شود و پر کیم از امر اسی فوج دارد و زندگانی خوب داشت و مکار ای اسی
 پیشگش نمایند که سه اسپ چا صدماً خضرت باشد و به این روند شیر غلط خود را هفغان داده دفعه دیگر ای اسی
 خسوس بکرس لائق باشد و نه اسپ کامی را از اظر خبرسته اثرا نمایند و ذکر ننمایند که کدام کدام
 اسپ از فواید کامیاب است و هر کیم که قبل ازین و این را فواید باشد که این را و نهادن و هیر باشد
 چویند که آن حکایت برخورد ننماید لائق بود و بخواهند و بروج و معمول که تقدیر باشد
 رکاب خطر از تها به سرور و از ندر و از خپنهایست که خبر اسی و خبری باشد و از ندر و نهادن خطر از تها
 بذکر از گردش روزگار نامهوار بقدر خبار دارند بدیداری و شنجواری که روزین نوع اتفاقات لائق باشند
 مسروگ که دانند و این و شور تمه و قوت منظور باشد تا بخسوبه سند بده از آن اشیه ایش باشد
 از جناب ما عموں خواهد گشت بعد از طعام متصرفات حالت وہ و پا بوده که از ندر و نهادن ملتهب نموده
 باشد و مریا ای عقیق و دشید پسره خطا ای خاصه که بگلاب و شکاف و عذر ای شب عذر را شکلیست نمود
 و حاکم و لایت بعد از همانی و خدمت نگیره خاطراز و لایت آنجا جمع نموده با رسالت
 هر کر فرق و طازم بوده باشد و قیمه از وقار خدمت و ملاده سنت نامش نگذاره و پیش بود و از
 فویجی و لایت نزک و رسن آن ایالت پنهانی از اثماق کار دان خود را در خدمت فرزند باز باشد
 سعادت پارکه زار و که از شهر و خدمت آن فرند خبردا باشد اقی اشک خطر از رئیسه و لایت سرحد
 از پیراره و یکدی و خیره تاسی پزار کرس کی بشما صحیح رسید از ملانهان کوئی آن ایالت پنهانه آنرا چهاره
 برداشته استقبال نمایند و چادر و سامان و اسبابه خود ری که از شتر و استر قطار همراه بروند
 اردوی آراسه بظر سعادت اثر آن پا اتساده در آید چون بکاره سنت آن خضرت ره فرازگرد و پیش از جمیع
 سر انس ما و عایل بسیار رسائمه در جهان رونکه بکاره سنت آن خضرت ره فرازگرد و قزوک و قاصمه
 آن ایالت پنهانه پسند در این متزال تمام کنند و روز اول جمیع اشک را ایشان
 بخلع شناسی فر - من لخوابه زر و می و دار ای همایی شتمد می و خوانی باشد محلع سزاد و بجمع را
 بالا پوش محلی بجهد و پر لظر از شکر را ز دلazman دو تو مان تبریزی خیج الیوم بدید و طعام همکاران

پیش خیرگوی و باشند و رازیار و خوشی اش را مشتی باشد که ممل نموده چون آنحضرت میفرستاده باشد
 و چون مقریان مکالمه اعلی و دیگر بلازمان فروافر و ارسال علیه بوده باشد و آنچنان قرار دید که نزد
 در هر زمان و مقامی که نزول نمایند امر و روز چادر را می بهمنای طبیعت سفید و مُقْش و سایه‌ها
 اطلاع مخیال در کار خانه دنباله و کمیح کار خانه‌ای ایشان را مرتباً ساخته نصب نمایند که در هر کار خانه
 ضرور است آن جویی باشد و چون ایشان بدولت واقعی نزول فرمایند شریعت کمال و آدب یابو
 خوش متعین ساخته و ببرند و نجع بسزد کرد و بکشند و بعد از شریعت مریامی سبب مستکان مشهد و پنهانه
 و آن دور و خیر و باتان نمایی سفید پیشتر می کرد تا هر کسی که از هر سازند و سی نمایند که اشترین تمامی و زلطان سلطنت
 در آید و گلاب و خبره اشوب و اغلب نمایند و هر روز پانصد طبق طعام روان با اشترین مقرر دارد که بیکشید و
 باشند و ایالت پناه قراط سلطان و امامت ما بی جعفر سلطان و دیزدان واقع ام خود را با هر کس
 بپند و وزیر که آن پانصد کس رفت باشند باستقبال ذبستند و ران سند و نه امیران مذکور شد که ران
 زنگ بینگار بخیل در آورد و اسپان توچاق قراطی مقرر می وار و که بلازمان خود بدهند که پنج زنگست سپاه
 ساز را سپه بیشتر خوبیست و سروپایی آن هزار کس نیز گمینه پاکیزه ساخته باشند و چین قرار دهند که
 چون این امر اعلام شد آنحضرت برسندز میں بحث پلیس ادب بوسیده بیکیک خدمت نمایند و تا کیم کند
 که بلازمان در سواری و غیره بلازمان و امراض آنحضرت گفت و گویی واقع نشود و بیچ و جهیل بجهیل
 آز و دگی غوکران پادشاه نزد و در وقت سواری و کوچ کر امرا از دور و در فوج بسته خدمت کله
 و نوبت کش که هر کیک از امراض مذکور که باشد در نزد گوکهای محل قرار یافته باشد تر و دنایند و وکیل خدمت
 در دست گرفته بتویی که در خدمت پادشاه خود کسی خدمت نماید خدمت گذشت و اینچه نهایت ملاحظه
 مشهود و افسوس بعمل آورند و پهرو لایت که برسند چنین زمان را بوا ای انو الایت نمود مقرر داد
 امیر خدمت نمایند و همانی بین دستور بطور آور و که مجموع طعام و مدار و داشتر بکسر از کیک هزار
 طبق پیش و خدمت ملازم است آن سلطنت پناه ناشد و مقدار میانی منکر نه آن ایالت پناه علوی
 و چون امراض مذکور بلازم است رسیده و هر روز یکهزار دو لیست طبق طعام روان لایق خواری دشکان

میانه ایشان یک تیر پرتاب پدیده باشد مایا میات پناهی بودند آنها نماییده بودند و آنها را درین دست داشتند
 نیانه اگر قبول کنند در ساخت باز برخورد فرنگی خود را در آنها می پهلو و ساخته بپنهان
 روانه کردند آن فرزند را بآی پادشاه ساخته بارگاه ابوسیده قواعد جزست و ساخت
 اینچه مقدور باشد لطفور آور روز و دنی را درست تراوید او اخضرت را صعود کردند درست باشند
 را بوسه داده فرزند را مشوجه میوارند سازد و مستوجه روی خود دستدار و منهان شور شدند
 و آن ایالت پناه خود فرزند یکه فرزند بزرگ درین مستحبه و شاهزاده بلگاری داشتند اینها دخالتی
 از فرنگی ایتوارث داشتند فرانگیه داشتند بواسطه حباب جواب پناهی که با هیئت واحد داشتند
 آن ایالت پناه جواب لائق عرض نماییدند و در تزلیل مذکور آن فرزند را دشاد را مهان نماییدند بین مستحبه
 و چون چاشنگان نزدیک ایشان سایعه شدند ایشان این طبق ماجد شجاع شدند آنها
 آورده و پیر القلموائیین مکریار و دوست طبق طرزه ایشان بطبقهای سندی که شجاع داشت
 محمد خانی و دیگر اطباق حنفی و طلاوی و قره و سرپوشهمای طلاوی و قره و بروانی خوانند اینها دلخیب
 آورده و بعد از آن مریا میات لذیز اینچه ممکن باشد و مداروه پیالو و دیگر شدیں ثفت ایشان
 عیار از طوال فرزند احمدیه جدا نموده جهایی محابی و طاسه بیشانیده بگردد خصوصی ابرشمی
 مرجل محمل متغیر شدنگ سفید برجان محمل سرخ و تک میباشد بجز محمل نیز بگشتند و پاید که خانط سایر
 تاق و مو لانا قاسم قانون و استاد شاه محمد سرتایی و حافظه دوست محمد خانی و استاد پوئنجه
 و دیگر گوینده و سازندۀ شهرور که در شهر باشند عده وقت خانه بوده هرگاه باشاد خواهد بدلی و تو
 نعمتیه نمی پرسد اخترت با خوشوقت سازند و پرس که قابل انجلس تو اندر پور در خدمت
 سرکن فرزند یکه بوده باشند که بوقت طاسب حاضر کردند دولتات خجسته ساخته ایشان را
 مکلفه و اشته باشد دیگر مستقار و باز پیچ و پاشه و شاهین و بجزی و اینچه این سه کبار
 فرزند و دیگر باشند که بوقت طاسب حاضر کردند دولتات خجسته ساخته ایشان را
 از هر عیش و پرسک علیی و علیی و فراخور آنکه سول ایشان محمل و حاده او که کلان تبو علیه باقی می شود

پیشتر بی کی مقرر شد و باشد پسر برده نماید و لین ملوكا دارد و که زبان هم بسیں آن گویایاشد و افزین
 گلوش عالمیان رسید و تفصیل شکر کارستان واده و دانه در گاه نماید و مبلغ دو هزار پانصد تو مان بزرگ
 در دولت سرکار خاصه شرفیه که در دارالسلطنت مذکور میرسد باز یافت نموده در خود ریاست
 شاهزاده و ائمه شریعت پندگی مخدوم است باشد پست بجان در اشتمان طهور آور محمد و از منزل مذکور ناشیه
 بجهار روز باید و هر روز مهانی طعام بستور روز اول گشیده باید که در هر مهانی او از بخطاطم را باشند
 گذشت چاکران و خدمتگاران کمر خدمت بیان جان بسته آزاده ملازم است بحال و زندگانی از اندکه این نوع
 باشاد که درین ایست از پرایامی الی بیان مانند و در خدمت ائمه شریعه نهایت ترقه باشد بجایی اور
 بتفصیل شناختند که هر خیز از اینجا چنانچه ایشان پاری و خون کرنی سبب باخضرت بعتقد میرسانند پسندیده
 خواهد بود و چون فرد ایشان خواهد رسید مقرر دار که امر روز باز غیدگاه بین خیابان چادر باشد
 درون املاک قریزی میباشد که پاس طلبیه و بالامتنقال اصفهانی که درین ایام اتحاد واده و عرض
 بیو و تربیه و پنهان و ملاحظه نمایند که هر چنان طاعط اخضرت سرور باشد و در هر محل زمین که درین روز
 و بیانی از ونشتی پاس در رضا جوی بوده در خدمت آنحضرت دست ادب ملازم و دار بسیمه
 نهاد و حقائق آرد و عرض نماید که آن ارد و و اسباب و لفکر تمام از نواب کامیاب است و خود را
 راه و کوچ دیده هم خاطرا شرف را بهمنی که در کمال تحکما میباشد خوشبود سازد و از منزل مذکور که
 فرد ایشان خواهد نماید با خضرت طلبیه و متوجه ملازم است فرزندگرامی شود و صباح آن فرزند اعزام
 بازگشیت است قبل از منزل بیرون آورد و سروپایی که نوروز پارسال بدان فرنندار سالی اشته بده
 پوشاند و یکی از رشیس سفیدان ایماق تکللو کی پسندیده و مخدان را باشد و در دارالسلطنت
 مذکور گز اشته فرزند را کور را سوار گند و در وقت تو چیزی شهرا بیان پناه قراقی سلطان را در خدمت
 نواب دارد و چادر و خسر و اسپ گزار دار که چون فرد اనواب کامیاب سوارش و نبارد و پیشتر کوچ که
 و ایالت پناه مشمار ایید برقه باشد و چون فرزند از شور پرور آید قدرخان نماید که جمیع شکر کاران
 مقرر سوارش و متوجه استقبال شود و چون نزدیک آن یادداش خدمت و مستگاه رسند خیابانی به

در این مشتق نخواهد. بن تبعیر یافته بود و احوال شوره بهسته باش شاهی ایشان نهاد. این نهاده تا ام
پار باخ و حمامات دیگر را مفید و پاکیزه ساز دو بلکلاب و مستعد نه بشود کند که هر کجا همیزی باشد
قلآن سایش باشد روز اول فرزند طعام و افزایشی زاید. و چون ایشان پنجه خست صورت پسر
خواب نشوند. اول آن در لایت پناه خود بدان دستور تبدیل احوال نمایند که خوب نباشد. و چون
بشهر در آینده بجان روز عرضه داشت کند و در آن در کفا دارد اند که متفرق شد که عذر نداشته باشند.
فلانتردار السلطنت هرات مردمی خوشلاؤیس صاحب و قوفه عین نماید که از روزی کی آن پاسخ
با استقبال نشانند تا آن روزی که بشهر در آینده روز نایک شفوق نوشتند پشت و هرگز آن ایالت پناه بدهند
و جمع بخلایات در راه ایات بد و نیک که در مجلس سعی شد گذرد و بقلمگرفته پرسخت همراهان روانه ارجمند
معلم گرداند که بر جمیع اوضاع نواب های این مارا اطلاع حاصل شود و احوال آن ایالت پناه بدهند
و دستور باشد که طعام و حلاوه و شیره و میوه سه هزار طبق کشیده و بران ضروری نماید که در پین دستور
سر برآه نماید اول پنجاه چادر و بیست سالان و چادر بزرگ لایته که جست خاصه ترتیب نموده
عرض گزده بود و با دوازده درج قای دو ازده در سه و سیست در سه و سیست در هج قای نیز در هج
و نز قطوار مایه دو بیست و پنجاه طبق چینی بزرگ و کوچک و دیگر اطباق و دیگرها تامی با سر پیش
سینه قلعی کرده پاکیزه را شسته باشند و قطوار استرد و تقویر روزه های خوش پیش نماید و امر ای
نماید که را امر شده بود که های نمایند بین طرق که طعام و حلاوه و پای اوده پیکه زار و یانصد طبق که شد
و سه اسپ و یک قطوار اشتراک آن ایالت پناه روز اول دیده و پسندیده باشد چنانی نماید و حاکم
غدر مالی و قلعه و گوسو در راهیت خود هایند و حاکم پاکیزه در جام هایی کند و حاکم خانه در قلعه
نیزه ایالت در محل سرای فرماده که نیز فرستخی مشهود بست های نمایند سویل شیخ حبیب
که نمایند . . . من موکب معلم نبوای هرات نزول سعادت فرموده ایلخانی هی نزدیک
حضرت چند نهاده . . . راخوار اشتباق و خوشبرهای شاه مرحوم شفوردان خدمت مصمم
گشت و خاطر ملائز مان رکاب سعادت از تو و تفریج بجهیت و هر ایضائل فرم گردید و بجزم خیر